

AIDS

»» ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ:
ΔΙΑΜΑΝΤΗ ΜΙΧΑΕΛΛΑ
ΔΟΥΡΙΔΑ ΟΛΥΜΠΙΑ
ΒΑΡΘΑΛΗΣ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΓΚΟΓΚΟΣ ΝΑΠΟΛΕΩΝ

Κύρια συμπτώματα του **AIDS**

Κεντρικά

- Εγκεφαλίτιδα
- Μηνιγγίτιδα

Μάτια

- Αμφιβληστροπάθεια

Πνεύμονες

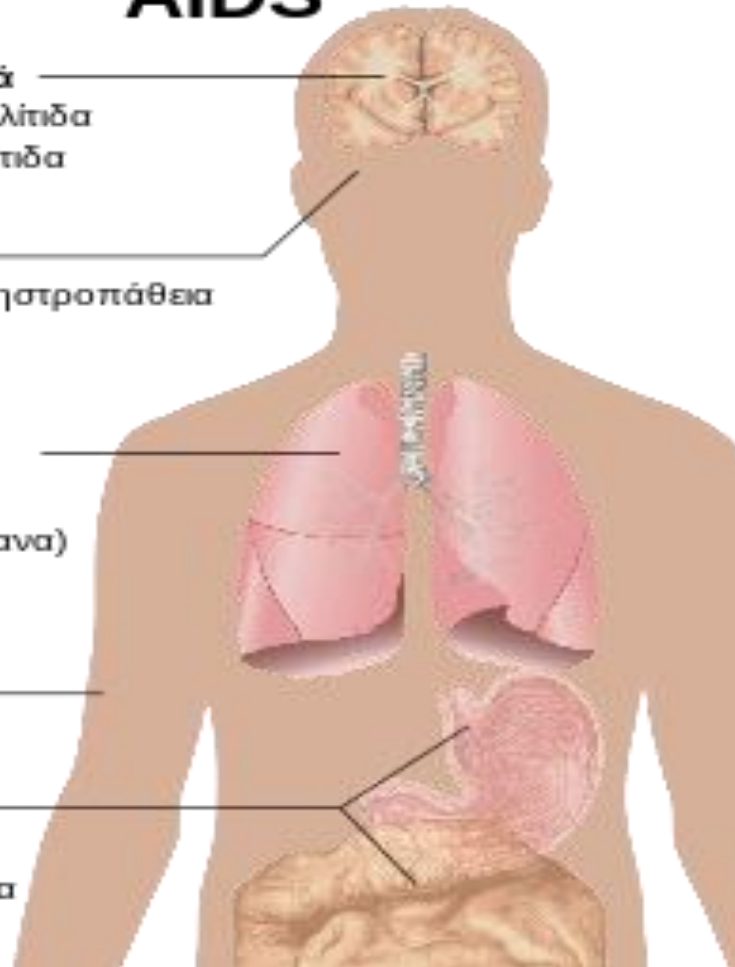
- Πνευμονία από πνευμονοκύστη
- Φυματίωση (πολλαπλά όργανα)
- Όγκοι

Δέρμα

- Όγκοι

Γαστρεντερικό

- Οισοφαγίτιδα
- Χρόνια διάρροια
- Όγκοι

ΑΙΤΙΑ ΚΑΙ ΣΤΑΔΙΑ ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ

- ▶ Η λοίμωξη με τον Ιό Ανθρώπινης Ανοσοανεπάρκειας (Human Immunodeficiency Virus Infection) και το Σύνδρομο Επίκτητης Ανοσοανεπάρκειας (AIDS) είναι μια νόσος του ανθρώπινου ανοσοποιητικού συστήματος που προκαλείται από τον ιό της ανθρώπινης ανοσοανεπάρκειας (HIV). Η νόσος παρεμβαίνει στο ανοσοποιητικό σύστημα και παρεμποδίζει τη λειτουργία του, κάνοντας τα άτομα με AIDS περισσότερο πιθανά να αποκτήσουν λοιμώξεις, όπως ευκαιριακές λοιμώξεις και όγκους που συνήθως δεν προσβάλλουν τα άτομα με λειτουργικά ανοσοποιητικά συστήματα. Αυτή η ευπάθεια χειροτερεύει με την εξέλιξη της νόσου.

ΤΡΟΠΟΙ ΜΕΤΑΔΟΣΗΣ

- ▶ Ο HIV μεταδίδεται μέσω τριών κυρίων οδών:
- ▶ τη σεξουαλική επαφή
- ▶ την έκθεση σε μολυσμένα σωματικά υγρά, ιστούς, σύριγγες και μετάγγιση
- ▶ από τη μητέρα στο παιδί (γνωστή ως κάθετη μετάδοση) κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης, του τοκετού και του θηλασμού. Είναι δυνατή επίσης η μόλυνση με περισσότερα του ενός στελέχη του HIV, κάτι που είναι γνωστό ως HIV υπερλοιμώξη.

ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗ ΕΠΑΦΗ

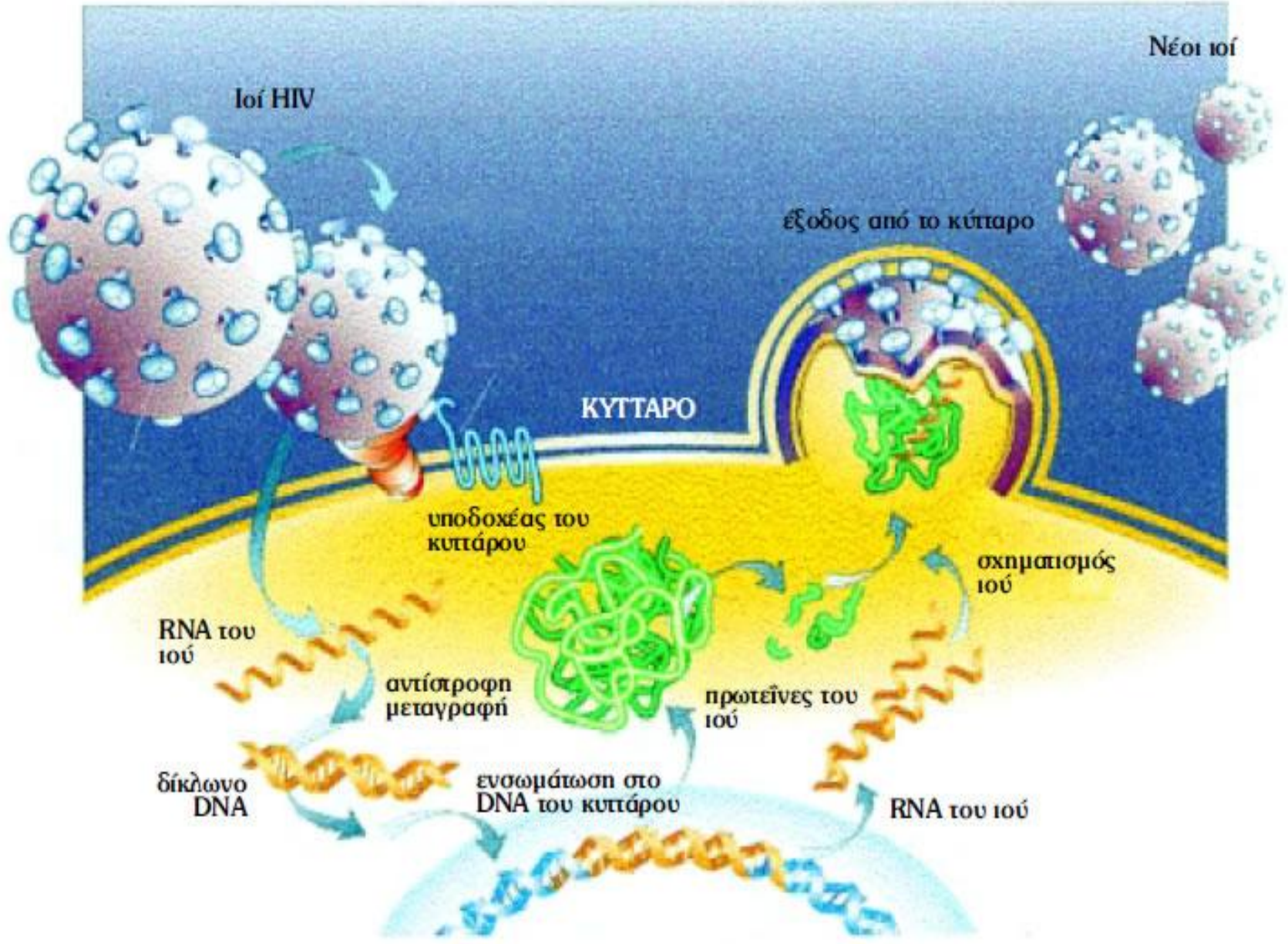
- ▶ Η πλειονότητα των HIV λοιμώξεων αποκτούνται διαμέσου σεξουαλικών επαφών που γίνονται χωρίς τη χρήση προφυλακτικού. Σε παγκόσμιο επίπεδο οι επαφές που στις περισσότερες περιπτώσεις οδηγούν σε μετάδοση είναι οι ετεροσεξουαλικές επαφές, μεταξύ ατόμων του αντίθετου φύλου, παρά μεταξύ αυτών του ίδιου φύλου.
- ▶ Ο κίνδυνος αυξάνει με την παρουσία πολλαπλών σεξουαλικά μεταδιδόμενων νοσημάτων και την ύπαρξη γεννητικά όργανα. Τα γεννητικά έλκη κάνουν τον κίνδυνο περίπου πενταπλάσιο ενώ υπάρχει μία μικρότερη αύξηση του κινδύνου από ΣΜΝ (Σεξουαλικά Μεταδιδόμενα Νοσήματα) όπως γονόρροια (βλεννόροια), χλαμύδια, τριχομονάδωση και βακτηριακή κολπίτιδα. Το βίαιο σεξ φαίνεται επίσης ότι αυξάνει τον κίνδυνο.
- ▶ Η σεξουαλική επίθεση (βιασμός) πιστεύεται ότι έχει αυξημένο κίνδυνο μετάδοσης καθώς σπάνια χρησιμοποιούνται προφυλακτικά, είναι πιθανό να προκληθεί τραυματισμός στον κόλπο ή τον πρωκτό και μπορεί να υπάρχει μεγαλύτερος κίνδυνος ταυτόχρονης μετάδοσης και σεξουαλικά μεταδιδόμενων νοσημάτων. Το ποσοστό ατόμων στις ΗΠΑ που είναι HIV θετικοί και φυλακισμένοι για σεξουαλικές επιθέσεις, περίπου είναι στο 1%.

ΣΩΜΑΤΙΚΑ ΥΓΡΑ

- ▶ Ο δεύτερος πιο συχνός τρόπος μετάδοσης είναι διαμέσου του αίματος και των παραγώγων του. Παρ' όλα αυτά η λοίμωξη δεν είναι δυνατόν να μεταδοθεί μέσω κουνουπιών ή άλλων εντόμων.
- ▶ Οι μεταγγίσεις μολυσμένου αίματος καταλήγουν σε μετάδοση της λοίμωξης στο περίπου 93% των περιπτώσεων.
- ▶ Η επαναχρησιμοποίηση των συριγγών σε ιατρικές και νοσηλευτικές διαδικασίες παίζει σημαντικό ρόλο στην εξάπλωση του HIV.
- ▶ Άτομα που εκτελούν ή δέχονται τατουάζ, piercing ή εγχείραξη δέρματος έχουν θεωρητικά ένα κίνδυνο λοίμωξης αλλά δεν έχουν καταγραφεί επιβεβαιωμένες περιπτώσεις.

ΑΠΟ ΤΗ ΜΗΤΕΡΑ ΣΤΟ ΠΑΙΔΙ

- ▶ Ο HIV μπορεί να μεταδοθεί από τη μητέρα στο παιδί στη διάρκεια της εγκυμοσύνης, του τοκετού και μετά τον τοκετό διαμέσου του θηλασμού. Είναι ο τρίτος πιο κοινός τρόπος μετάδοσης παγκοσμίως.
- ▶ Όταν η μητέρα δεν λαμβάνει αγωγή ο κίνδυνος μετάδοσης στην περιγεννητική περίοδο (λίγο πριν και κατά τη διάρκεια της γέννησης) είναι γύρω στο 20% και για τα νεογνά που θηλάζουν στο 35%. Το 2008 η κάθετη μετάδοση αποτέλεσε την οδό μόλυνσης στο 90% των παιδιών που μολύνθηκαν. Με την κατάλληλη αγωγή ο κίνδυνος μόλυνσης από τη μητέρα στο παιδί μπορεί να μειωθεί στο περίπου 1%. Για να γίνει αυτό, χρειάζεται η μητέρα να παίρνει αντιρετροϊκά στη διάρκεια της εγκυμοσύνης και του τοκετού, να γίνει προαιρετικά καισαρική τομή και να μη γίνει θηλασμός, καθώς επίσης και η λήψη αντιρετροϊκών από το βρέφος μετά τη γέννηση. Παρ'όλα αυτά πολλά από αυτά τα μέτρα δεν είναι διαθέσιμα στον αναπτυσσόμενο κόσμο.
- ▶ Αν αίμα μολύνει το φαγητό στην προμάσηση (πρακτική που κάνουν κάποιες μητέρες ή συγγενείς για δώσουν προμασημένο φαγητό στο παιδί την περίοδο του απογαλακτισμού του), αυτό μπορεί να αποτελεί έναν κίνδυνο μετάδοσης.

Πολλαπλασιασμός ρετροϊού (HIV)

ΤΡΟΠΟΙ ΠΡΟΦΥΛΑΞΗΣ

Α. ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗ ΕΠΑΦΗ

- ▶ Η σταθερή χρήση προφυλακτικού μειώνει τον κίνδυνο μετάδοσης HIV περίπου στο 80% μακροπρόθεσμα.
- ▶ Σε περιπτώσεις όπου ο ένας παρτενέρ στο ζευγάρι είναι μολυσμένος η συνεχής χρήση του προφυλακτικού έχει ως αποτέλεσμα ποσοστά μετάδοσης στο μη μολυσμένο σύντροφο κάτω από 1% ανά έτος. Κάποια δεδομένα υποστηρίζουν την ισοδύναμη αποτελεσματικότητα του γυναικείου προφυλακτικού σε σχέση με τα (ανδρικά) προφυλακτικά από λάτεξ, παρ' όλα αυτά οι μαρτυρίες γι' αυτό δεν έχουν οριστικοποιηθεί.

B. ΠΡΙΝ ΤΗΝ ΕΚΘΕΣΗ

- ▶ Η πρώιμη θεραπεία οροθετικών ατόμων με αντιρετροϊκά έχει προστατέψει το 96% των συντρόφων τους από το να μολυνθούν και αυτοί. Η προφύλαξη προ της έκθεσης στον ιό με ημερήσια δόση των φαρμάκων τενοφοβίρη (tenofovir – Viread) με ή χωρίς εμτρισιταβίνη (emtricitabine–Emtriva) είναι αποτελεσματική σε ορισμένες ομάδες που περιλαμβάνουν: άνδρες που κάνουν σεξ με άνδρες, ζευγάρια όπου ο ένας από τους δύο είναι HIV οροθετικός και νεαρούς ετεροφυλόφιλους στην Αφρική.
- ▶ Οι προφυλάξεις για την αποφυγή επαφής με σωματικά υγρά ασθενών σε περιβάλλοντα όπου παρέχεται υγειονομική περίθαλψη θεωρούνται αποτελεσματικές στη μείωση του κινδύνου για HIV. Η ενδοφλέβια χρήση ναρκωτικών είναι ένας σημαντικός παράγοντας κινδύνου και στρατηγικές όπως προγράμματα ανταλλαγής βελονών (και συρίγγων) και η θεραπεία υποκατάστασης οπιοειδών φαίνονται να είναι αποτελεσματικές στη μείωση αυτού του κινδύνου.

Γ. ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΚΘΕΣΗ

- ▶ Μια σειρά αντιρετροϊκών που χορηγούνται εντός 48 έως 72 ωρών μετά από έκθεση σε αίμα ή γεννητικές εκκρίσεις μολυσμένα με HIV αναφέρονται ως προφύλαξη μετά από έκθεση. Η χρήση μόνο του παράγοντα ζιδοβουδίνη (zidovudine-Retrovir) μειώνει πέντε φορές τον κίνδυνο που συνοδεύει έναν τραυματισμό από τρύπημα με μολυσμένη βελόνα. Η θεραπεία προφύλαξης συνιστάται μετά από μία σεξουαλική επίθεση όταν οι δράστες είναι γνωστό ότι είναι οροθετικοί, αλλά είναι αμφιλεγόμενη σε περίπτωση που το HIV status των δραστών είναι άγνωστο.
- ▶ Τα σύγχρονα θεραπευτικά σχήματα προφύλαξης χρησιμοποιούν λοπιναβίρη/ριτοναβίρη (lopinavir/Ritonavir-Kaletra) μαζί με λαμιβουδίνη/ζιδοβουδίνη (Combivir) ή με εμπρισιταβίνη/τενοφοβίρη (Truvada) και μπορούν να μειώσουν περαιτέρω τον κίνδυνο. Η διάρκεια της προφυλακτικής αγωγής είναι συνήθως 4 εβδομάδες και σχετίζεται με σημαντικά ποσοστά ανεπιθύμητων ενεργειών (πχ, για τη ζιδοβουδίνη περίπου 70%, που περιλαμβάνουν ναυτία 24%, κόπωση 22%, συναισθηματική κατάρπτωση 13%, πονοκεφάλους 9% κλπ).

Δ. ΑΠΟ ΤΗ ΜΗΤΕΡΑ ΣΤΟ ΠΑΙΔΙ

- Τα προγράμματα που εμποδίζουν τη μετάδοση από μητέρα σε παιδί μπορούν να μειώσουν τα ποσοστά μόλυνσης κατά 92–99%. Τα προγράμματα αυτά περιλαμβάνουν πρωταρχικά τη χρήση ενός συνδυασμού αντιρετροϊκών στη διάρκεια της εγκυμοσύνης και μετά τη γέννηση στο βρέφος, αλλά επίσης δυνητικά περιλαμβάνουν τη διατροφή του με μπιμπερό αντί του θηλασμού.
- ▶ Αν αυτή η αντικατάσταση στη διατροφή του βρέφους είναι αποδεκτή, εφικτή, οικονομικά ανεκτή, διατηρήσιμη και ασφαλής, οι μητέρες θα πρέπει να αποφεύγουν το θηλασμό των βρεφών τους, παρόλα αυτά αν δεν συντρέχουν τα παραπάνω, τότε συνιστάται αποκλειστικά η διατροφή μέσω θηλασμού κατά τη διάρκεια των πρώτων μηνών της ζωής. Αν εφαρμοστεί αυτή η αποκλειστική διατροφή μέσω θηλασμού, τότε η παροχή παρατεταμένης αντιρετροϊκής προφύλαξης στο βρέφος μειώνει τον κίνδυνο μετάδοσης.

Τι θα κάναμε αν είχαμε έναν φίλο με αυτή την ασθένεια;

- ▶ Δυστυχώς στην καθημερινότητά μας υπάρχουν πολλοί άνθρωποι οι οποίοι πάσχουν από AIDS χωρίς να το ξέρουν. Αυτοί μπορεί να είναι άνθρωποι του κοντινού μας περιβάλλοντος όπως οικογένεια, φίλοι κ.α.. Άμα στην παρέα μου μαθαινόταν ότι ο κολλητός μου πάσχει από την νόσο του AIDS, θα παρηγορούσα σίγουρα τον ίδιο αλλά θα εξηγούσα και στην υπόλοιπη παρέα πως η νόσος HIV δεν είναι κάτι το οποίο πρέπει να μας απομακρύνει από τον φορέα. Αυτό που σίγουρα θα τους εξηγούσα θα ήταν πως ο κάθε άνθρωπος θα μπορούσε να έπασχε από αυτή την νόσο και πως δεν είναι κάτι που μπορεί να επηρεάσει εμάς τους ίδιους. Μια αρρώστια δεν μπορεί να επηρεάσει τον τρόπο που ζούμε και που συμπεριφερόμαστε. Έτσι τα πράγματα στην παρέα θα ήταν όπως και πριν χωρίς να αλλάξει τίποτα. Τέλος κανένας δεν μπορεί να απομακρύνει τον συνάνθρωπό του επειδή πάσχει από μια ασθένεια.

Πατήστε να δείτε το video...

<http://youtu.be/W3zzZia73qA>